

מ"י 25515/05/21 - מדינת ישראל נגד קוין יהיאל מאיר צרטוק (עוצר)

בית משפט השלום בירושלים

מ"י 25515-05-21 מדינת ישראל נ' מאיר צרטוק(עוצר)
תיק חיזוני:

בפני כבוד השופט עד' בר-טל
מבקשת מדינת ישראל
נגד קוין יהיאל מאיר צרטוק (עוצר)
משיב **החלטה**

בפני בקשה ראשונה למעצר המשיב בהתאם לסעיף 7 לחוק הסתירה, התשי"ד - 1954 (להלן: "חוק הסתירה").
הבקשה הינה להורות על המעצר המשיב למשך 20 ימים.

טענות הצדדים:

1. ביום 29.4.21 הגיעו רשות גרמניה בקשה למעצרו הזמני של המשיב לצורך הסגרתו לגרמניה והעמדתו שם לדין, בגין ביצוע עבירות מרמה והקמת ארגון פשיעה. מדובר בעבירות שדין עד 10 שנות מאסר.
2. כנגד המשיב יצא צו מעצר ביום 27.11.20 בבית משפט בעיר קובלנץ בגרמניה.
3. הבקשה הוגשה בהתאם לאמנה האירופאית בדבר הסירה, אשר ישראל וגרמניה צדים לה.
4. מתוך בקשה המעצר עולה כי המשיב פועל במסגרת ארגון שהפעיל מערך מסועף של אתר אינטרנט שנחוץ להיוות פלטפורמות מסחר להשקעה באופציות בנאריות, חוות הפרשים ועוד. הארגון הפעיל מוקדים טלפוניים בבולגריה, מהם יצרו נציגי הארגון, שאמונה על שימור לקוחות, קשר עם המשקיעים הפוטנציאליים. הפעולות בוצעה באמצעות אתרי אינטרנט עד לשנת 2020.

בניגוד למצב שהוצע למשקיעים, בפועל לא התקיים כל מסחר באתר האינטרנט. בפני המשקיעים הוצעו מצги שווים, שלפיהם התבצע מסחר בחשבונם והם זכו לרווחים נאים, כאשר בפועל, מדובר היה במערכות מחשב שהציגו הדמייה של השקעה. כספי ההשקעות הועברו דרך מספר חשבון באירופה, לחבריו הארגון. שבויקשו להקוות למשוך את כספם או רווחיהם, הוצע להם מצג שוויא לפיו נגרם להם הפסד ולא נותר כסף בחשבונם.

המשיב כיהן כמנהל במערך נציגי שימור הלקוחות שבמוקד הטלפוני בבולגריה מיום 26.7.17 ועד לחודש נובמבר 2019. במסגרת תפקידו, יצר המשיב קשר עם משקיעים גרמניים פוטנציאליים שנרשמו לאתר האינטרנט והציג להם אפקטי השקעה שונים, תוך הצגת מציגים כוזבים אודות דרכי ההשקעה ותשואות עתידיות. לשם ביצוע המרמה המשיב הציג עצמו בשם בשמות בדויים, תוך מתן מצג שווה באשר למקומו הגאוגרפי וניסינו בתחום הפיננסי.

מבקשת המעצר עולה כי עשרות קורבנות הגיעו לתלונות. בידי הרשות בגרמניה ראיות הקשורות את המשיב לביצוע העבירות המוחסנות לו. סך ההונאה מוערך בכ - 6 מיליון יורו.

ביום 11.5.21 ביצעו הרשות בגרמניה מעצרים וחיפושים, כאשר במקביל נעצר המשיב בישראל בהתאם לסעיף 6 לחוק הסתירה.

המבקשת טוענת כי במקרה הנדון מתמלאים התנאים העומדים בסיס הארכת מעצר לפי סעיפים 6 ו - 7 לחוק הסתירה:

קיימים יסוד להניח שהמשיב יוכץ בר הסירה - הבקשה מגרמניה מבוססת על ראיות מוצקות שכןם יסוד להניח שיוובילו להכרזת המשיב כבר הסירה.

הסתירה המשיב תtblא - בגין הבקשה למעצר زمنי מצויה התחייבות לכך שהבקשה תוגש בתוך סד הזמן הקבוע באמנה.

מעצר המשיב הוא חיוני להבטחת הסירה - המשיב התגורר בישראל במשך שנים ארוכות, תוך שהוא עושה שימוש בשמות בדויים ומבצע מעשי מרמה שיטתיים ובהיקפים נרחבים. המשיב ושותפיו הגיעו לכיסם סכומי כסף משמעותיים, העשויים לשמש את המשיב להמלטות מאימת הדין. גם העונש הצפוי בגרמניה, הינו כבד, דבר המהווה תמרץ להיזקק ליכולות ששימושו את המשיב בעת ביצוע התרמתה, ולהימלט מהארץ.

המבקשת אף מצביעה על כך שבמסגרת שיקולו, על בית המשפט להביא בחשבון את העובה שיש לאפשר לישראל לעמוד בהתחייבותה הבינלאומית להסיג עבריינים.

5. המשיב טוען, כי בשלב זה לא קיימות ראיותلقורה, שכן לא קיימת בקשת הסירה עדין. נכון האמור, לטענת המשיב, יש לפעול בהתאם להנחיה מס' 4.6000 של הנהיות הייעץ המשפטי לממשלה, ובהתאם לשיקול שחרור המבקש בערובה מתאימה בהתאם לפסיקה שהוגשה בבית המשפט.

6. המשיב מפנה לכך ששירות בצבא, הוא מתגורר עם אביו בתל אביב ומציע כי דירה זו תשמש חלופת מעצר באיזוק אלקטרוני.

7. המשיב מפנה לכך שכolumbia מבקשת המעצר, המשיב שימש הלכה למעשה טלפון, עובד חברה שקיבלה ממנו

שכר. עוד נמסר כי הארגון הוקם בין השנים 2014-2020, בעודו שלפי התביעה, המשיב עבד בארגון משנת 2019, אך שלא ניתן לטעון לכך שהקים ארגון פשיעה. עוד נטען, כי המשיב לכל יותר, כעולה מהבקשה, הונה לקוחות בכ- 530,000 יורו ואין עסקינו ב 6 מיליון יורו כמפורט בבקשתה.

דין והכרעה:

לאחר ששמעתי את טענות הצדדים בדיון שהתקיים ביום 12.5.21, ולאחר שיעינתי בפסקה שהוגשה, **מצatoi לקבל את התביעה. מעצרו של המשיב יוארך למשך 20 יום, מיום מעצרו, 11.5.21, עד ליום 30.5.21.**

8. באופן עקרוני, על מעצר زمنי המתבקש במסגרת הליך הסגירה, חלים הכללים החלים לעניין מעצר ימים. יחד עם זאת, יש למעצר זה מאפיינים מיוחדים הנוגעים למחוייבותה הבינלאומית של ישראל כלפי המדינה המבוקשת את ההסגרה. אשר לבחינת קיומה של תשתיית ראייתית מספקת, נקבע כי אין להעמיק חקר ולבחן את מהימנות הראיות. די לו לבית המשפט להתרשם כי קיימות ראיות לכואורה בעבורות המוחוסות למשבר, שאין חסרות ערך על פניהן (בשפ 1496/09 יצחק אברג'יל נ' היוזץ המשפטי לממשלה (10.3.99)).

9. בקשה המעצר עצמה יכולה לבסס את החשד הסביר הנדרש. במקרה הנדון, בקשה המעצר מפורטת ומבהירה מה הן העובדות והעובדות המוחוסות למשבר. ב"כ המשיב טعن בדיון, כי מדובר בעובד הארגון, טלפון במקצועו, וכי אין זה סביר לעצור את העובדים החוטרים.

10. טענה זו אינה עולה בקנה אחד עם המתואר בבקשתה למעצר زمنי והבקשה להוצאה צו מעצר בגרמניה. המשיב לא כיהן כטלפון, כי אם כמנהל במערך שימור הלוקחות. המשיב בעצמו ביצע כנטען, את עבירות המרימה כלפי הלוקחות, עת הציע להם אפשרות השקעה, מקום בו כלל לא בוצעה השקעה בפועל, והציג עצמו בשם בשמות בדיום. העובדה כי המשיב חתום על הסכם שכר, אין בה כדי לשלוות את הטענות בבקשתה, באשר למעורבותו ושותפותו של המשיב בהליך הונאה וכן ברוחים מכח הונאה זו.

11. מצatoi כי מהמסמכים שהונחו לפני, מתקיים שלושת התנאים המנוים בסעיף 6 לחוק הוגשנה: יש יסוד להניח, על סמך הראיות הנטענות, כי המשיב הינו בר הסגירה; קיים יסוד להניח כי תוגש בקשה הסגירה וכי זו תוגש בהתאם למועדים המנוים באמנה; שוכנעתי כי המעצר דרוש להבטחת המעצר.

12. אציו, כי עסקינו בבקשת מעצר ראשונה, ואני סבורה כי בעת זהו, אין להסתפק בחילופת מעצר.

13. המשיב עלה לישראל בשנת 2014, אך לא התגורר באופן רציף בישראל, שכן עבד עד לשנת 2019 בבולגריה. עת מעצרו של המשיב, נתפסו בדירה בה שאה, סך של 150,000 ₪ וכן 8 מכשיiri פלאפון. העובדה כי ברשות המשיב סכומי כסף גבוהים (דוגמת הסכום שנטאפס וכן העובדה כי העבירות המוחוסות כרכות בהפקת רוחים

בנסיבות רבים), מחזקת את האפשרות להימלטות מהארץ. בפרט בכך, מקום בו המשיב במסגרת ביצוע עבירות הונאה, הציג מצגי שווה באשר לזהותו והתחזה לאחר.

14. העבירות המוחסנות למשיב הינן עבירות אשר דין תקופת מאסר המגיעה עד לכדי 10 שנים. מדובר בתקופת מאסר אשר מגבירה את התמרץ להימלטות מאיימת הדין, בפרט כאשר לאביו של המשיב, עימו מתגורר המשיב, אין אזרחות ישראלית ואין למשיב קשר ארוך טווח עם ישראל. עוד אצ"ן, כי העבירות מצביעות על תחכם רב, תעזה והפעלת מניפולציות על הקורבנות, באופן המחזק את החשש להימלטות. השווה מ"י 45201-07-15 **מדינת ישראל נ' שאלון ואח' (11.8.15)**.

15. ב"כ המשיב הציע חלופה, מעוצר באמצעות איזוק אלקטרוני בפיקוח אביו של המשיב. חלופה זו לעמדתי, אינה מאיינת את החשש מהימלטות מאיימת הדין. ראשית, אביו של המשיב אינו אזרח ישראלי, ועל כן לא יכול להכהן כמפרק. שנית, כפי שפורט לעיל, לנוכח התהכם שבביצוע העבירות, תחכם שככל התחשות, איini סבורה כי חלופה זו אינה רלוונטית, לבטח לא בשלב זה.

16. מעבר לנימוקים שהועלו לעיל, אצ"ן, כי ההחלטה ראתה את חלופת המעוצר, ביחס להליכי הסגרה, כשמורים למקרים מיוחדים וחריגים, בהם אין שמצ של חשש שהմבורק ינצל לרעה את שחרורו וימלט מתחומי המדינה ראה בעניין זה בש"פ 5704/94 **LIBKIND N' היועץ המשפטי לממשלה** וכן בש 06/8864 **היועץ המשפטי לממשלה נ' שיקלי (2.1.07)**. פסקה זו עולה בקנה אחד עם השיקול המרכזי ולפיו על ישראל לפעול בהתאם לאמנה המכחיבת עליה היא חתומה. ראה בעניין זה בש"פ 7269/14 **גורזובסקי נ' היועץ המשפטי לממשלה** (9.11.14):

"בראש המאפיינים הייחודיים להליך ההסגרה מצויה המחויבות הבינלאומית של ישראל לשתף פעולה עם המדינות עימן חתמה על הסכמי הסגרה. כיבוד הסכמים אלה הוא חלק הכרחי במאבק הגלובלי נגד הפשיעה, וכבר הובהר בבית משפט זה כי במקרים מסוימים המחויבות הבינלאומית והចורך להגשמה יובילו להטיהת האישון שבין הזכות לחירות לבין הגנה על שלום הציבור ותקינות ההליך המשפטי לטובת האחוריונים."

17. במהלך הדיון הציג ב"כ המשיב מספר פסקי דין אשר לטענתו, תומכים בבקשת המשיב לקבוע במקרה הנדון חלופת מעוצר - ATIACHS לפסקה זו, אשר לעמדתי אינה דומה למקרה הנדון. בש"פ 7241/19 **בעניין חלוני**, נקבע כי המשיבים חשודים בעבירות מרמה, הונאה והתחזה בהיקף רב ממדים, כאשר עבירות אלו ניתנות לביצוע מכל טלפון נייד או מחשב. כמו כן, הזיקה לישראל נמוכה. במקרה שלנו מדובר במקרה תקופה קצרה בישראל (עד שנת 2019 עבד בבלגריה). המשיב אומנם שירת בצבא קטעת בא כוחו, אולם איןנו יודעים בשלב זה האם שירות באופן מלא, ומכל מקום, הוא אינו דובר השפה העברית, אביו עמו התגורר, אינו אזרח ישראלי, ולא ידוע על קרוبي משפחה נוספת בישראל. בית המשפט ב מקרה חלוני, קיבל את העරר וקבע כי קיימת הצדקה להאריך את מעוצר המשיבים עד לתום תקופת הזמן הראשונית. בית המשפט הבahir כי פתיחה הדרך בהמשך לפנות ולבוחן מחדש את האפשרות של מעוצר בפיקוח אלקטרוני, לאחר הגשת תסקירות

שירות המבחן. בעניין זה אצ"ן, את שהובחר לעיל, כי בשלב זה כלל אין אדם שיפקח על המשיב, מקום בו אביו אינו אזרח ישראלי ולא ניתן לאפשר היותו מפקח, אף בהינתן הפקדת סכומי כסף משמעותיים.

בש"פ 1084/2019 אף הוא בעניין חולוני, הוגש לאחר הגשת עתירה להכריז על המשיבים בר"י הסגירה, ולאחר שהמשיבים שהוא מושך תקופה במעצר. ההליך שם עוסק בתנאים מכח סעיף 5 לחוק ה הסגירה. בית המשפט שחרר רק בשלב זה את המשיבים לחלופת מעצר וזאת רק לאחר קבלת תסקירות.

בעמ"י 20-07-54844 הוחלט על שחרור בתנאים, וזאת בהינתן כי המשיבים עצורים מזה למעלה מ - 3 שבועות ואנו נתונים בתקופה מדאגה בה מתפשט נגיף הקורונה ויש ליתן לכך משקל במסגרת שיקולי הארכת מעצר. עוד הובהר, כי מוטב היה שהדין בעניינם היה מתנהל לאחר הגשת עתירה להכריז עליהם בר"י הסגירה ולאחר שהוא מוגשים בעניינים תסקרים שירות מבוחן, אלא שבשל שביתת העובדים הסוציאליים, אין צפי לৎסקיר כאמור. שונה מקרה זה מהקרה הנדון, בו מדובר על הארכת מעצר ראשונה וכאשר שיקולי התפשטות הנגיף אינם קיימים באופן בו הוי קיימים באותה העת. אצ"ן, כי על החלטה זו הוגש בש"פ לבית המשפט העליון, אשר ציין בהחלטתו מיום 27.7.20 כי יש טעם בנימוקי היוזץ המשפטי לממשלה וכי "אין זה מן הנמנע כי בערכאה ראשונה נكون היה לקבל את עמדתו, אולי גם בערכאת הערעור", אולם כאשר מדובר בבקשת רשות ערר ובערכאה שלישית, המצב שונה. באותו מקרה המדינה חזרה בה מבקשת רשות הערעור.

18. אשר על כן, לאור המפורט לעיל, אני מורה על הארכת מעטו של המשיב עד ליום 30.5.21.

המציאות תעבור העתק ההחלטה לצדים.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, ד' סיון תשפ"א, 15 במאי 2021, בהעדר הצדדים.